

॥ ८ ॥ १० ॥ रक्षोमहामात्रं रक्षःश्रेष्ठ ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ आगतसाध्वसः जातप्रयः ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥
तंदृष्ट्वावस्थितं संस्थे हरयः पवनात्मजं ॥ महत्या त्वरया राजन्संन्यवर्तत सर्वशः ॥ ८ ॥ ततः शब्दो महानासीत्तुमुलोलोमहर्षणः ॥ रामरावणसैन्यानामन्योन्यमभि
धावतां ॥ ९ ॥ तस्मिन्प्रवृत्ते संग्रामे घोरैरुधिरकर्दमे ॥ धूम्राक्षः कपिसैन्यं तद्वावयामास पचिभिः ॥ १० ॥ तं सरक्षो महामात्रमापतंतं सपत्नजित् ॥ प्रतिजग्राह हनु
मांस्तरसापवनात्मजः ॥ ११ ॥ तयोर्युद्धमभूद्धोरं हरिराक्षसवीरयोः ॥ जिगीषतो र्युधान्योन्यमिन्द्रप्रल्हादयोरिव ॥ १२ ॥ गदाभिः परिघैश्चैव राक्षसो जघ्निवा
न्कपिं ॥ कपिश्च जघ्निवान् रक्षःसंस्कंधविटपैर्द्रुमैः ॥ १३ ॥ ततस्तमतिकोपेन साश्वंसरथसारथि ॥ धूम्राक्षमवधीतुः क्रुद्धो हनूमान्मारुतात्मजः ॥ १४ ॥ ततस्तं निह
तंदृष्ट्वा धूम्राक्षं राक्षसोत्तमं ॥ हरयो जातविंसं भाजघ्नुरन्ये च सैनिकान् ॥ १५ ॥ तेवध्यमाना हरिर्भिलिभिर्जितकाशिभिः ॥ राक्षसाभग्नसंकल्पालंकामभ्यप
तन्मयात् ॥ १६ ॥ तेभिपत्यपुंरं भग्नहतशेषानि शाचराः ॥ सर्वराज्ञेययावत्तरावणायन्यवेदयन् ॥ १७ ॥ श्रुत्वा तुरावणस्तेभ्यः प्रहस्तं निहतं युधि ॥ धूम्राक्षं च महेश्वा
संससैन्यं वानरर्षभैः ॥ १८ ॥ सुदीर्घमिव निःश्वस्य समुत्पत्य वरासनात् ॥ उवाच कुंभकर्णस्य कर्मकालो यमागतः ॥ १९ ॥ इत्येव मुक्त्वा विविधैर्वादित्रैः सुमहास्व
नैः ॥ शयानमतिनिद्रालुं कुंभकर्णं मबोधयत् ॥ २० ॥ प्रबोध्य महता चैन्यत्ने नागतसाध्वसः ॥ स्वस्थमासीनमव्यग्रं विनिद्रं राक्षसाधिपः ॥ २१ ॥ ततो ब्रवीद्
शस्त्रीवः कुंभकर्णं महाबलं ॥ धन्योसि यस्य ते निद्रा कुंभकर्णं यमीदृशी ॥ यद्दंदारुणाकारं न जानीषेम हाभयं ॥ एष तीर्त्वा र्णवं रामः सेतुना हरिभिः सह ॥ २३ ॥ अ
वमन्येहनः सर्वान् करोति कदनं महत् ॥ मया त्वपल्लताभार्यासीतानामास्य जानकी ॥ २४ ॥ ताने तं सुइहायातो बध्वा सेतुं महार्णवे ॥ तेन चैव प्रहस्तादिर्महान्नः स्व
जनो हतः ॥ २५ ॥ तस्य नान्यो निहंता स्ति त्वामृते शत्रुकर्शन ॥ सदंशितो भिनिर्याय त्वमद्य बलिनं वर ॥ २६ ॥ रामादीन् समरे सर्वान् जहि शत्रून् रंदम ॥ दूष
णावरजौ चैव वज्रवेगप्रमाथिनौ ॥ २७ ॥ तौ त्वां बलेन महता सहिता वनुयास्यतः ॥ इत्युक्त्वा राक्षसपतिः कुंभकर्णं तरस्विनं ॥ संदिदेशेति कर्तव्ये वज्रवेगप्रमा
थिनौ ॥ २८ ॥ तथेत्युक्त्वा तु तौ वीरौ रावणं दूषणानुजौ ॥ कुंभकर्णं पुरस्कृत्य तूर्णं निर्ययतुः पुरात् ॥ २९ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि रामोपाख्यानप
कुंभकर्णनिर्गमने षडशीत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २८६ ॥ ॥ २९ ॥

॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ इत्यारण्यके पर्वणि षडशीत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २८६ ॥ ॥ २९ ॥